

missionen, men ogsaa ved de senere Behandlinger af Toldloven have vi i meget høj Grad taget Hensyn til, hvad Industrien efter vor Mening kunde taale. Tro de Herrer ellers, at vi vilde have bevaret Toldsatser, som i overordentlig mange Tilfælde bevæge sig mellem 20 og 30 pCt. af den indførte Vares Værdi ufortoldet, hvis det ikke var, fordi vi ønskede at tage et endog meget vidtgaaende Hensyn til de Industrier, som ere voksende op under den bestaaende Beskyttelse.

Jeg tror som sagt, at der, hvor vi have kappet af, har det i det hele og store kunnet taales. Naturligvis kunne vi have begaaet Fejl, og jeg har Fornemmelsen af, at vi maaske paa et Par Punkter ere gaaede lidt haardt frem. Men vi ere paa ingen Maade endnu ved Afslutningen af Toldbehandlingen. Der er visse Industriegrene — jeg skal ikke i Øjeblikket komme nærmere ind derpaa —, hvor man fuldkommen har afskaffet den nu bestaaende Told, ganske vist samtidig med en betydelig Nedsættelse af Raastoftolden, men hvor der dog maaske kunde være Tale om at lade vedkommende Industri beholde noget af den Told, som man foreslaar at afskaffe. Men om saadanne Enkeltheder vil der kunne forhandles, og ville vi vise den største Villighed til at forhandle. Hvad jeg paastaar, er kun dette, at i det store og hele, i alt det væsentlige er det Beskyttelsesniveau, som vi have ladet den danske toldbeskyttede Industri beholde, tilstrækkeligt til, at denne kan bestaa dermed, saafremt Industrien virkelig har naturlig Rod og Eksistensbetingelser her i Landet. Jeg ser nok, at der kan være enkelte Grene, som ere baserede paa en unaturlig høj Toldbeskyttelse, og disse Grene maa falde og bør falde, men de ville sikkert under de forbedrede Vilkaar for dansk Arbejde og Produktion, som denne Toldlov ved sine store Nedsættelser paa Raastoffer og Hjælpemidler til Produktionen skaber, kunne erstattes med andre og mere naturlige. Og jeg vil da overfor dem, som maaske synes, at man er gaaet for skarpt frem, vise hen til de ogsaa for Industrien skabte store og væsentlige Fordele ved denne Toldrevision.

Der skabes for det første den Fordel,

som ligger i den relative Tryghed. Under den System med forskellige Industriegrenes Forhold, som mit Arbejde med Toldsagen har medført i en Aarrække, er jeg Snese af Gange stødt paa dette, at den eller hin industridrivende siger: Ja, her er en Branche, hvor der kan gøres noget, her kan ogsaa godt gøres noget med en lavere Told end den, der nu er, men der kan ikke gøres noget, hvis Tolden falder helt bort eller reduceres til saa godt som intet. Hvis jeg blot vidste, hvordan Toldloven vilde blive, vilde jeg anlægge Kapital her og tage fat. Hvor mange Snese Gange har jeg ikke hørt dette. Det er i Virkeligheden noget, der hemmer den sunde og naturlige Udvikling af vor Industri mere end alt andet, at ingen ved, hvordan Toldloven vil blive om ikke i Aar saa til næste Aar. Ingen tør derfor gaa i Gang med store Foretagender, som mere eller mindre ere afhængige af Toldforhold, uden at der er skabt en vis Betyggelse for en rimelig Aarrække. Det er det, som tilsigtes med denne Toldrevision, og det er maaske det største og vigtigste Resultat, som Industrien vil vinde ved den. Dernæst ville — jeg tager her Handelsstanden med, som i det hele vil vinde ved en liberal Toldlov, der letter Indførselen og Omsætningen — baade Handelen og Industrien vinde ganske overordentlig ved, at Toldloven bliver ændret efter den lange Række Erfaringer, man har gjort siden 1863, og efter hele det moderne Forretningslivs Krav. Der klages, som jeg før nævnte, over Toldresolutioner, over den Usikkerhed, der skabes ved dem. Men hvorledes i al Verden vil man undgaa Usikkerhed, naar man arbejder med en Toldlov, der er over 40 Aar gammel? Hvorledes vil man undgaa dette, at Administrationen i steds stigende Grad maa og skal træde til for at muliggøre, at denne Toldlov overhovedet kan virke og derved gennem en saa lang Aarrække efterhaanden kommer til at omforme baade det ene og det andet blot for at faa Tingene til at gaa. Hvorledes vil man undgaa, at de Definitioner, de Bestemmelser af Varerne, den Affattelse af Positionerne, hvorefter der skal tariféres, ikke mere ere tidssvarende, overhovedet ikke mere kunne anvendes i Praksis? Man skal imidlertid arbejde efter dem, og der-